

ши ли? — извикаха едновременно майката и бща.

— Това бъше необозимо, — отвръзва-
ше се Руди, — защото, ако не бъхне по-
строили тази нощь родното, Карлъ щъде да
получи наградите и азъ щъде да бъда bla-
ниранъ, защото тогава не щъде да иници-
никуваш предметъ за изломбата.

Сега вече родителите не се сърдяха и
майката казва само скъсто: ико бъше каза-
да и майката на Вернеръ: — Това небива да
правиш още веднъжъ — Руди обеща тър-
жествено.

По случай тържеството днесъ сестрите
та на Руди донесоха един голямъ кошничъ
съ зъби. Майката отиде на бързо до съсъ-
нинъ майкър и донесе един голямъ ченчъ съ
маймакъ. Вички настъдаха на големата маса.

Тогава Викеръ стана и казва: — Да живе-
въе Руди, Петър и Сашо, Вернеръ и Вал-
теръ!!

— Да живеятъ! Ура! Ура! Ура! — из-
викаха всички.

Слътъ това ядока много, много ягоди съ
маймакъ.

Мария Браунъ

НОЕМВРИЙ

Нъма слънцето да гръе —
Мрачно е небето,
Нито птичка да запие
Бесела въ полето.

Капнатъ листи понълтъли
Тежко по земята.
Лъ дървета грани свели —
Плачать за листата ...

Нокът пъкъ зловешко врани.
Свойта пъсъна пътъ:
— Зима лютя пень се нани —
Бури ще завийтъ...

В. Н. Марински

БЪГАЙ ЗИМО ...

Вабо Зимо, що си тукъ дошла
Гостенка по нашитъ села?

Идешъ начунерена при насъ
И съсь тебе водишъ дъда Мразъ!

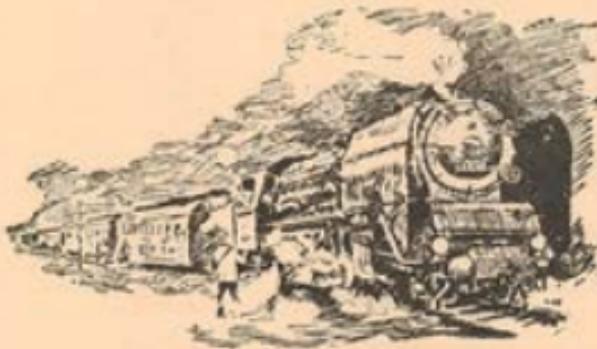
Ледени сж винти сърдца,
За това и беднитъ деша.

Всънно, сжшо, като менъ не знай,
Какъ ще настудътъ Ви да изтрай ...

Чуй ме, отъ сърдце те моля азъ!
Бъгай Зимо ти съсь дъда Мразъ!

Че безъ дръхи, хлъбецъ и дръвца.
Гинемъ нике, беднитъ деша!

В. Н. Марински

Има влакове, които се движатъ съ скоростъ 166 километра въ часъ. Това значи, че
разстоянието София — Пловдивъ, напримеръ, може да се преодолее за половинъ часъ и при
това въ най-удобно пътуване!